

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes da, det er okay, at statsministeren får lyst til at sige noget også på den måde. Det synes jeg er helt okay. Det vil jeg også have lov til.

Men jeg vil alligevel sige, at hvis vi skal gøre det til en tradition under regeringskonferencen, at vi skal mødes ofte for at diskutere, hvad der sker under forhandlingerne, så er det jo en broget affære med store sager og små sager og detaljer og store perspektiver, og jeg synes da, vi ville begå noget af en fejltagelse, hvis vi kun snakkede om Østeuropa-projektet. Vi er jo heldigvis i den situation, at det er der et bredt flertal for i det danske Folketing.

Jeg vil da også gerne rose statsministeren for, at han har brugt mange kræfter – og jeg ved, at han fortsat vil gøre det på regeringskonferencen – på, at vi ikke efterlader nogen på perronen, at vi kæmper for, at Østeuropa kan få lige chancer i forhold til et nyt Europa.

Men statsministeren kommer jo altså ikke uden om, at vi også skal diskutere de andre ting. Vi skal diskutere alt det, som udenrigsministeren jo også gennemgik omhyggeligt. Det skal vi da også diskutere her. Det har vi en forpligtelse til. Alle danskere går jo op i det her på mange forskellige niveauer, og det skal vi da være eksponenter for, så de kan føle, at vi interesserer os for det hele.

Og så omkring undtagelserne: Det er jo ikke bare sådan noget småfnidder, undtagelserne – det tror jeg heller ikke statsministeren mener, men det kunne godt misforstås sådan, at statsministeren ville antyde det – for det handler jo om retspolitik, og det handler om forsvarspolitik. Det handler nemlig om, at vi via en folkeafstemning i Danmark har sagt, hvor vores forhandlingsrum ligger, hvad vi ønsker på det område.

Det kan man godt opleve som en begrænsning; men er det ikke dumt af en regering at opleve det som en begrænsning i stedet for som en retningslinje for, hvad vi ønsker på det område? I den ånd synes jeg egentlig, at regeringen skulle tage diskussionen om undtagelserne.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke statsministeren, for jeg synes, at statsministeren har fuldstændig ret. En debat som denne her skulle gerne føre nogen steder hen, men det, jeg har overværet de sidste 2-3

timer, er tomgang, tomgang og tomgang. Det, der er blevet sagt omkring forbeholdene og undtagelserne, er stort set det, der blev sagt i december måned. Der er intet som helst nyt i det. Derfor vil jeg også opfordre til, at vi nu kommer i gang med at debattere det, det drejer sig om.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne sige: Vi er også meget interesserede i, hvilke svar vi kan få fra udenrigsministeren og fra statsministeren på de spørgsmål, der er stillet her fra Folketingets talerstol; men vi kan jo ikke komme til at høre dem, før I er færdige, så vil I godt gøre jer færdige meget hurtigt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren efterlyser en egentlig politisk debat om regeringskonferencen, og det var sådan set det samme, jeg gjorde i hele min ordførertale.

Problemet i dag er jo – for mig at se – at vores udgangspunkt for en debat er lidt tyndt, hr. statsminister. Statsministerens egen tale handlede om fredens projekt, miljø og beskæftigelse, men det blev samtidig sagt, at det her i øvrigt ikke løser arbejdsløshedsproblemet. Der var desuden en anelse om effektivitet, og så var der lidt om, at det var nogle vanskelige institutionelle forhandlinger. Og så var der i øvrigt en lille historie fra Visby.

Jeg mener, at det, der er det reelle problem i Danmark, er, at regeringen ikke tør tage debatten om de store politiske emner.

Heldigvis var så en enkelt ordfører fra et regeringsparti, nemlig fru Elisabeth Arnold, lidt inde på noget af det, som vi synes er interessant at diskutere, f.eks. det retlige samarbejde om det problem, man har ved, at vi ikke har en fælles flygtningepolitik. Venstre så gerne, at vi fik en fælles flygtningepolitik i det egentlige EU-samarbejde, så der kunne ske noget på området.

Men det er jo lidt svært at drøfte politik med en regering, som nægter selv at lægge op til en diskussion om de store politiske emner. Derfor må vi da håbe, at man tager ved lære af denne debat, og at man måske næste gang i højere grad går ind på en egentlig diskussion om de nye emner, der er på tapetet op til regeringskonferencen. Det ved vi allerede lidt om nu, fordi vi har haft Torino-topmødet, hvor nogle af emnerne er blevet linet op.

Så vil vi i hvert fald meget gerne være med til at diskutere politik.